

Til lovforslag nr. L 159. Betænkning afgivet af Kommunaludvalget den 16. maj 2002

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og lov om ligestilling af kvinder og mænd

(Servicestrategi, udfordringsret m.v.)

[af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen)]

1. Ændringsforslag

Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Kristeligt Folkeparti har stillet 1 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 15. marts 2002 og var til 1. behandling den 2. april 2002. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Kommunaludvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 5 møder.

Høring

Lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring og indenrigs- og sundhedsministeren sendte den 5. marts 2002 dette udkast til udvalget, jf. alm. del – bilag 91. Den 21. marts 2002 sendte indenrigs- og sundhedsministeren de indkomne høringssvar samt et notat herom til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget en skriftlig henvendelse fra Amds-rådsforeningen. Indenrigs- og sundhedsministeren har over for udvalget kommenteret den skriftlige henvendelse.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 13 spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. 2 af udvalgets spørgsmål og indenrigs- og sundhedsministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF, KF og KRF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

V, DF, KF og KRF finder, at lovforslaget vil give mulighed for, at kommunalbestyrelserne kan få udført de kommunale opgaver bedre og/eller billigere.

Særligt for så vidt angår den del af lovforslaget, der angår reglerne om servicestrategi, tilslutter V, DF, KF og KRF sig, at lovforslaget erstatter de hidtidige bagudrettede redegørelser for gennemførte udbudsforretninger med en fremadrettet strategi for kommunernes initiativer til udviklingen af kvaliteten og effektiviteten i deres produktion, herunder anvendelsen af udbud. Det bemærkes også, at de nuværende redegørelser om omfanget og indholdet af de kommunale ydelser samtidig ophæves.

V, DF, KF og KRF finder endvidere, at lovforslagets regler om en udfordringsret vil medvirke til at realisere lovforslagets formål: at kommu-

nalbestyrelserne forpligtes til at gennemtænke deres opgaveløsning for derigennem at opnå den bedst mulige kvalitet til de lavest mulige omkostninger. Da reglerne om udfordringsret ikke indfører en regulær udbudspligt – men overlader det til kommunalbestyrelsen selv at beslutte, hvordan den vil få varetaget sine opgaver – er udfordringsretten desuden i fuld overensstemmelse med principperne for det kommunale selvstyre. Efter V, DF, KF og KRF's opfattelse er lovforslagets regler udformet således, at de ikke kan hævdes at påføre kommunerne unødige administrative byrder. Det bemærkes i den forbindelse særligt, at lovforslaget indeholder en udførlig liste af afvisningsgrunde i den foreslåede bestemmelse i § 62 b i den kommunale styrelseslov. Herudover har V, DF, KF og KRF noteret sig den beskrivelse af en omkostningskalkulation ved behandlingen af et udfordringstilbud, som indenrigs- og sundhedsministeren har givet i sin besvarelse af udvalgets spørgsmål. Med henblik på yderligere at reducere risikoen for unødigt administration stiller V, DF, KF og KRF dog ændringsforslag om, at kommunalbestyrelsen alene forpligtes til at behandle tilbud, der overstiger 500.000 kr., i stedet for lovforslagets grænse på 250.000 kr.

Endelig finder V, DF, KF og KRF, at det med den foreslåede opfølgingsredegørelse sikres, at kommunalbestyrelsen følger op på de initiativer, som kommunalbestyrelsen i sin servicestrategi har angivet at ville forfølge. Det bemærkes i den forbindelse, at indenrigs- og sundhedsministeren over for udvalget har tilkendegivet, at den foreslåede bestemmelse til en ny § 62 c, stk. 3, i den kommunale styrelseslov vil blive udnyttet til at fastsætte regler om, at opfølgingsredegørelsen bl.a. skal indeholde oplysninger om udliciterede opgavers varetagelse, herunder oplysninger om udviklingen af kvaliteten og de miljømæssige forhold.

Et *mindretal* i udvalget (S og SF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme hverken for eller imod det stillede ændringsforslag.

S og SF finder det dybt beklageligt, at regeringen ønsker at indføre udfordringsretten, som ingen har efterspurgt, men som de kommunale parter tværtimod har taget klart afstand fra, og som i bedste fald ender i et helt uproduktivt bureaukrati. Det ligner endnu et af regeringens ide-

ologiske korstog, hvor man endnu engang bringer sig i dyb modstrid med sit eget kommunale bagland og signalerer mistillid til folkevalgte i kommuner og amter.

S og SF er af den opfattelse, at kommunernes økonomiske situation giver alle mulige incitamenter til, på nuværende tidspunkt, at gennemtænke og vælge den mest effektive opgaveløsning, hvorfor udfordringsretten blot vil være en ekstra økonomisk og administrativ byrde for kommunerne. Derimod er det svært at få øje på de økonomiske gevinster, da kommuner og amter allerede i dag har fuld frihed til at indhente tilbud udefra, hvis man ønsker det. Al erfaring viser derudover, at hovsaløsninger med udbud af offentlige opgaver såvel bliver til ulempe for borgerne i den enkelte kommune, som de skaber berettiget uro og utryghed hos medarbejderne og efterlader de ansvarlige kommunalpolitikere og forvaltninger med store problemer.

Forslaget om udfordringsret sætter hovsaløsninger med uopfordrede tilbud i system, uden at regeringen på nogen måde har forsøgt at tage højde for de uheldige konsekvenser, der erfaringsmæssigt opstår ved uigennemtænkte og dårligt planlagte udbud.

Udfordringsretten vil endvidere skabe utryghed og betyde mindre kontinuitet for de serviceydelser, som kommuner og amter leverer til borgerne. Kommunens plejehjem, madudbringning, rengøring eller børnehaver er under konstant markedsafprøvning, uden at der ligger gennemarbejdede strategier og veltilrettelagte udbud til grund for privates overtagelse af opgaverne.

Forslaget efterlader to muligheder:

Enten bliver forslaget uden nogen reel virkning for kommuners og amters opgaveløsning, fordi de folkevalgte fravælger regeringens hovsamodel, men loven vil medføre et urimeligt og unødvendigt bureaukrati og dermed beslaglægge ressourcer, som der er hårdt brug for andre steder. Altså et rent spild af skatteborgernes penge.

Eller private får overdraget opgaver, der i dag løses af det offentlige, men uden det grundige forarbejde, som erfaringerne dokumenterer er nødvendigt for at undgå skandaler og uacceptable konsekvenser. S og SF har således gentagne gange været vidner til privates overtagelse af opgaver, som har medført en lang og smertelig proces for både brugere og medarbejdere. Ofte er løsningen blevet, at kommunen eller amtet har

måttet tage opgaven tilbage for at skabe ordnede forhold og acceptable vilkår for borgerne og medarbejderne.

Det er utroligt at opleve, hvordan uigennemtænkte forslag fra oppositionstiden ender som VK-regeringens lovforslag, der vedtages med DF imod alle saglige argumenter fra involverede parter.

Et *andet mindretal* i udvalget (RV) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for det stillede ændringsforslag.

RV er åben over for udlicitering, udbud og konkurrence, der kan øge sammenligneligheden på pris, serviceniveau og skattniveau på relevante offentlige opgaver.

RV noterer med tilfredshed, at indenrigs- og sundhedsministeren har varslet, at der vil komme nye regler for, hvordan man aflægges regnskab i kommunerne, så borgerne har nemmere ved at sammenligne, hvad de får for skattekrone i kommunerne.

Men forslaget om »udfordringsret« vil føre til mere bureaukrati, flere regler, mere dirigering af, hvad folkevalgte i kommuner og amter skal bruge deres tid og kræfter på. Det kan RV ikke medvirke til. RV mener, at det er inkonsekvent også i forhold til, hvad der blev sagt i valgkampen. Hvis det kommunale selvstyre skal have en mening, og det mener RV, at det skal, må der være frihed til, at man prioriterer lokalt, at man finder lokale løsninger, og at man fastlægger det lokale serviceniveau uden dirigering fra Folketinget. I bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at hovedformålet med lovforslaget er at forpligte kommunalbestyrelserne til at gennemtænke deres opgaveløsning inden for de kommunale områder. Det mener RV, at kommunerne gør.

Forslaget harmonerer i øvrigt ikke med det frihedsbrev, som indenrigs- og sundhedsministeren har sendt til kommunerne. RV tager afstand fra den centralisering og styring af kommunernes opgaveløsning, forslaget vil medføre.

Et *tredje mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme imod det stillede ændringsforslag.

Efter EL's opfattelse er der dels tale om et forslag, som kan få uoverskuelige økonomiske konsekvenser for kommuner og amtskommuner på grund af det bureaukrati, som den private udfor-

dringsret kan føre til. De valgte og ansatte i kommuner og amtskommuner vil blive tvunget til at bruge tid på papirarbejde og vurdering af private tilbud i stedet for at løse de sociale opgaver og udvikle den sociale service. Den private udfordringsret vil samtidig betyde et yderligere pres på den offentlige sektor. Udliciteringspolitikken har allerede nu vist sig at være en fiasko. En fiasko for serviceniveauet over for brugerne og en fiasko for de ansattes arbejdsforhold. Dertil kommer, at udliciteringer forringer mulighederne for demokratisk kontrol med opgavernes udførelse, som forholdene i Farum Kommune illustrerer i sin yderste konsekvens.

Derfor er det EL's opfattelse, at man i stedet for afvikling af den offentlige service til gavn for private selskabers profit skal satse på udvikling, hvor der kan hentes positive eksempler fra skolerengøringen i Københavns Kommune, ældreplejen i Skævinge, gartnerafdelingen i Gentofte og sygehusene i en række amter.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af et *flertal* (V, DF, KF og KRF), tiltrådt af et *mindretal* (RV):

Til § 1

1) I den under nr. 2 foreslåede § 62 b, stk. 1, nr. 1, ændres to steder »250.000 kr.« til: »500.000 kr.«

[Tærskelværdien sættes op]

Bemærkninger

Til nr. 1

Med den foreslåede ændring af tærskelværdien vil risikoen for, at reglerne om udfordringsret vil påføre kommunerne unødige administrative byrder, blive reduceret.

*Thor Gunnar Kofoed (V) Gudrun Laub (V) Bodil Kornbek (KRF) Marianne Pedersen (V) nfmnd.
 Jens Vibjerg (V) Poul Nødgaard (DF) fmd. Uno Larsson (DF) Knud Erik Kirkegaard (KF)
 Helle Sjelle (KF) Arne Toft (S) Inger Bierbaum (S) Jørn Pedersen (S) Karen J. Klint (S)
 Ole Stavad (S) Kristen Touborg (SF) Marianne Jelved (RV) Line Barfod (EL)*

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	57*	Enhedslisten (EL)	4
Socialdemokratiet (S)	52	Kristeligt Folkeparti (KRF)	4
Dansk Folkeparti (DF)	22	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	12	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV)	9		

* Heraf 1 medlem valgt på Færøerne

Bilag 1**Oversigt over bilag vedrørende L 159**

Bilagsnr.	Titel
1	Høringssvar og høringsnotat, fra indenrigs- og sundhedsministeren
2	Supplerende høringssvar og høringsnotat, fra indenrigs- og sundhedsministeren
3	Udkast til tidsplan for behandlingen af lovforslaget
4	Tidsplan for behandlingen af lovforslaget
5	Spm. 1 om, hvorfor det kun er private, som kan udfordre kommuner og amter, til indenrigs- og sundhedsministeren Spm. 2 om, hvor mange ressourcer der skal anvendes på at behandle uopfordrede indkomne tilbud, til indenrigs- og sundhedsministeren Spm. 3 om, hvordan der kan afgives tilbud, hvis opgaven ikke er defineret i udbuddet, til indenrigs- og sundhedsministeren Spm. 4 om, hvordan personalet vil være stillet, hvis det private tilbud antages, til indenrigs- og sundhedsministeren Spm. 5 om beløbsgrænsen for EU-udbud, til indenrigs- og sundhedsministeren Spm. 6 om udfordringsret for statslige opgaver, til indenrigs- og sundhedsministeren
6	Henvendelse af 23/4-02 fra Amtsrådsforeningen
7	Spm. 7 om kommentar til henvendelse af 23/4-02 fra Amtsrådsforeningen, til indenrigs- og sundhedsministeren
8	Svar på spm. 1 om, hvorfor det kun er private, som kan udfordre kommuner og amter, fra indenrigs- og sundhedsministeren Svar på spm. 2 om, hvor mange ressourcer der skal anvendes på at behandle uopfordrede indkomne tilbud, fra indenrigs- og sundhedsministeren Svar på spm. 3 om, hvordan der kan afgives tilbud, hvis opgaven ikke er defineret i udbuddet, fra indenrigs- og sundhedsministeren Svar på spm. 4 om, hvordan personalet vil være stillet, hvis det private tilbud antages, fra indenrigs- og sundhedsministeren Svar på spm. 5 om beløbsgrænsen for EU-udbud, fra indenrigs- og sundhedsministeren Svar på spm. 6 om udfordringsret for statslige opgaver, fra indenrigs- og sundhedsministeren
9	Spm. 8 om regler for indholdet af redegørelsen om udbud af opgaver, til indenrigs- og sundhedsministeren
10	Spm. 9, om tilbud afgivet af private er underlagt offentlighedsloven, til indenrigs- og sundhedsministeren Spm. 10 om, hvorvidt kommunalbestyrelsen træffer beslutning om at afgive tilbud i et åbent eller lukket møde, til indenrigs- og sundhedsministeren Spm. 11 om vurdering fra Konkurrencestyrelsen, til indenrigs- og sundhedsministeren
11	Svar på spm. 7 om kommentar til henvendelse af 23/4-02 fra Amtsrådsforeningen, fra indenrigs- og sundhedsministeren Svar på spm. 8 om regler for indholdet af redegørelsen om udbud af opgaver, fra indenrigs- og sundhedsministeren

Bilagsnr.	Titel
12	Svar på spm. 9, om tilbud afgivet af private er underlagt offentlighedsloven, fra indenrigs- og sundhedsministeren Svar på spm. 10 om, hvorvidt kommunalbestyrelsen træffer beslutning om at afgive tilbud i et åbent eller lukket møde, fra indenrigs- og sundhedsministeren Svar på spm. 11 om vurdering fra Konkurrencestyrelsen, fra indenrigs- og sundhedsministeren
13	Spm. 12 om uddybende udtalelse fra Konkurrencestyrelsen, til indenrigs- og sundhedsministeren Spm. 13 om tilbuds tilgængelighed for offentligheden, til indenrigs- og sundhedsministeren
14	1. udkast til betænkning
15	Svar på spm. 12 om uddybende udtalelse fra Konkurrencestyrelsen, fra indenrigs- og sundhedsministeren Svar på spm. 13 om tilbuds tilgængelighed for offentligheden, fra indenrigs- og sundhedsministeren

Bilag 2**Nogle af udvalgets spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren og dennes svar herpå**

Spørgsmålene og indenrigs- og sundhedsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra V, DF, KF og KRF.

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes venligst redegøre for, hvor mange ressourcer kommuner og amter skønnes at skulle anvende på at behandle uopfordrede indkomne tilbud, herunder en nærmere begrundelse for skønnet.

Svar:

1. Efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse kan det vanskeligt opgøres mere præcist, hvilke udgifter kommuner og amtskommuner må forventes at skulle anvende på at behandle udfordringstilbud.

Det hænger sammen med, at omkostningerne ved at sammenligne et enkelt tilbud i betydelig grad må forventes at afhænge af det enkelte tilbuds karakter og af, hvilke oplysninger om omkostningerne ved kommunens egen opgaveudførelse, som kommunen allerede ligger inde med.

Endvidere vil en kommunes samlede udgifter i forbindelse med behandlingen af privates udfordringstilbud afhænge af, hvor mange tilbud kommunen modtager, ligesom det også vil have betydning, i hvilket omfang kommunen gennem accept af tilbuddene eller gennemførelse af offentlige udbud vil kunne reducere omkostningerne ved at få den pågældende opgave udført.

Det skal i den forbindelse fremhæves, at lovforslaget bygger på den overordnede antagelse, at en kommunes samlede udgifter til at behandle udfordringstilbud vil blive opvejet af de økonomiske fordele, som kommunen vil kunne opnå gennem markedsafprøvning. Denne antagelse skal bl.a. ses i sammenhæng med, at der ikke efter ministeriets opfattelse er grund til at formode, at private virksomheder vil bruge omkostninger på at udarbejde tilbud, som de ikke har nogen rimelig formodning om, at kommunalbestyrelsen vil være interesseret i.

2. Mere generelt kan Indenrigs- og Sundhedsministeriet imidlertid oplyse følgende om de undersøgelser, som en kommunalbestyrelse skal foretage i forbindelse med behandlingen af et udfordringstilbud:

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i den kommunale styrelseslovs § 62 a, at der ikke er noget krav om, at kommunalbestyrelsen specificerer de enkelte udgiftsposter i relation til omkostningerne ved kommunens egen opgaveudførelse. Som anført i lovforslagets bemærkninger er der alene tale om, at kommunalbestyrelsen skal beregne de samlede omkostninger, som kommunen har ved selv at udføre den pågældende opgave. Som ligeledes anført i bemærkningerne til lovforslaget har kommunalbestyrelsen endvidere ingen pligt til at foretage en prissammenligning med en detaljeringsgrad, der svarer til den, der kendetegner et offentligt udbud og en aftale om udførelse af den pågældende opgave. Kommunalbestyrelsen skal alene foretage et skøn over kommunens udgifter ved selv at udføre opgaven og i den forbindelse udføre rimelige og sædvanlige bestræbelser herpå.

Selve omkostningssammenligningen vil derfor sjældent være særlig dyr at foretage. Dette vil formentlig navnlig gælde i relation til de mindre opgaver, hvor den potentielle besvarelse – i nominelle tal – må forventes at være forholdsvis beskedent.

Det skal i den forbindelse også bemærkes, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet i tilknytning til den igangværende omlægning af Budget- og regnskabssystem for kommuner og amtskommuner vil udarbejde retningslinier for omkostningskalkulationer. Retningslinierne for omkostningskalkulationer vil rumme beregningsmetoder, f.eks. i form af generelle beregningskemaer, og vil herigennem medvirke til at standardisere og dermed forenkle de administrative procedurer for udarbejdelsen af omkostningskalkulationer.

Endvidere forpligter lovforslaget ikke en kommune til at afholde omkostninger ved en kvalitetsmæssig sammenligning. En sådan sammen-

ligning kan dog selsvagt være naturlig, hvis omkostningssammenligningen viser, at der kan være grund til at overveje det private tilbud nærmere. Det er imidlertid helt op til den enkelte kommunalbestyrelse. Hvor sammenligningen af omkostningerne derimod ikke peger i retning af, at det private tilbud er mest fordelagtigt, kan kommunen naturligt afslutte behandlingen af tilbuddet ved alene at foretage den nævnte – lidet omkostningskrævende – prissammenligning.

Endelig er der naturligvis kun grund til at afholde omkostninger ved at udfærdige udbudsmateriale m.v., såfremt en sammenligning af det private tilbud med kommunens egen opgaveudførelse viser, at den besparelsesgevinst, som kommunen må forventes at kunne opnå ved at udlicitere opgaven, overstiger de omkostninger, der er forbundet med en udbudsforretning.

3. Indenrigs- og Sundhedsministeriet skal endvidere i anledning af det rejste spørgsmål fremhæve, at ministeriet på baggrund af de fremkomne høringssvar over et tidligere lovudkast har præciseret omfanget af de undersøgelser, som en kommune skal foretage i forbindelse med sammenligningen af det private tilbud og kommunens egen opgaveudførelse.

Det er således nu fremhævet i lovforslagets bemærkninger, at sigtet med den i § 62 a foreskrevne omkostningsberegning alene er at give kommunalbestyrelsen et godt og informeret grundlag for at vurdere, om det private tilbud er mere økonomisk fordelagtigt end kommunens egen opgaveudførelse. Dette indebærer – som nævnt ovenfor – at det ikke i omkostningskalkulationen er nødvendigt at foretage en beskrivelse af kommunens egen opgaveudførelse, der er så præcis, at den vil kunne danne grundlag for en kontrakt med den private tilbudsgiver.

Med denne præcisering er det hensigten at klargøre, at omfanget af de undersøgelser m.v., som kommunen skal foretage, er mindre end tilsyneladende forudsat i flere høringssvar.

4. Det skal også fremhæves, at det endelige lovforslag på en række punkter adskiller sig fra det lovudkast, der blev sendt i høring. Flere af disse ændringer er netop foretaget med henblik på yderligere at reducere risikoen for, at reglerne om udfordringsret vil påføre kommunerne unødige administrative byrder. Således er adgangen for kommunalbestyrelsen – eller dennes forvaltning – til at afvise et tilbud uden forinden at have

sammenlignet de omkostninger, der vil være forbundet med at antage tilbuddet, med omkostningerne ved kommunens egen opgaveudførelse, i det endelige lovforslag blevet udvidet på følgende to punkter i forhold til det lovudkast, som blev sendt i høring:

- dels er tærskelværdien blevet hævet fra 100.000 kr. til 250.000 kr., jf. § 62 b, stk. 1, nr. 1;
- dels har kommunalbestyrelsen i det endelige lovforslag fået mulighed for at afvise tilbud, hvor tilbudsgiver ikke kan sandsynliggøre, at forhold af mere personlig karakter ikke gør denne uegnet til at udføre opgaven, jf. § 62 b, stk. 1, nr. 5;

Også disse ændringer må efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse antages at reducere kommunernes samlede udgifter til at behandle udfordringstilbud i forhold til det omkostningsniveau, som er lagt til grund i flere af høringssvarene.

Spørgsmål 8:

Vil ministeren benytte bemyndigelsen i § 62 c, stk. 3 i lovforslaget, til at fastsætte regler for indholdet af redegørelsen om udbud af opgaver, der beskriver hvorledes kvaliteten og de miljømæssige forhold har udviklet sig for de udliciterede opgaver.

Svar:

I henhold til den foreslåede bestemmelse i § 62 c i den kommunale styrelseslov skal kommunalbestyrelsen inden udgangen af 3. kvartal i det år, hvori valg til kommunalbestyrelser finder sted, redegøre for, hvordan der følges op på servicestrategien, samt for de tilbud, som den har behandlet som følge af udfordringsretten. Redegørelsen skal som et led heri indeholde oplysninger om de udbud, der er gennemført i valgperioden.

Den foreslåede bestemmelse i § 62 c, stk. 3, i den kommunale styrelseslov giver indenrigs- og sundhedsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler for redegørelsens indhold og udformning.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at opfølgingsredegørelsen skal indeholde oplysninger om de opgaver, der efter udbud er udliciteret til en ekstern leverandør. Det vil bl.a. dreje sig om oplysninger om, hvem der har vundet udbudet, og oplysninger om, hvor-

vidt kommunen selv har budt på opgaven. Det er i den forbindelse min hensigt at fastsætte regler om, at redegørelsen tillige skal indeholde oplys-

ninger om udliciterede opgavers varetagelse, herunder oplysninger om udviklingen af kvaliteten og de miljømæssige forhold.